

සාමාන්‍ය සමයේ දසතුන්වන සතිය

බදාදා

පළමුවන කියවීම

උත්පත්ති පොතෙන් ගත් පාඨයෙකි.

උත්පත්ති 21: 5, 8-20

“දාසියගේ පුත්‍රයා ඊසාක් සමග උරුමකරු නොවිය යුතුය.”

ඊසාක් උපදින විට ආබ්‍රහම්ට වයස අවුරුදු එක සියයකි. දරුවා වැඩි කිරී වැරුවේය. කිරී වැරු දිනයෙහි ආබ්‍රහම් මංගල්‍යයක් පැවැත්වීය.

ආබ්‍රහම්ට දාව මිසර ජාතික භාගර්ගෙන් ලැබූ ඉෂ්මායෙල් තම පුත්‍රයා වන ඊසාක්ට සරදම් කරනු එක් දිනක් සාරා දුටුවාය. එබැවින් ඇ ආබ්‍රහම්ට කතා කොට, “මේ දාසියත් ඇගේ පුතාත් එළවා දමන්න. මේ දාසියගේ පුත්‍ර මාගේ පුත්‍රයා සමග උරුමකරු නොවිය යුතුය”යි කීවාය. ඉෂ්මායෙල් ඔහුගේ පුත්‍රයා වන බැවින් මේ ඉල්ලීම නිසා ආබ්‍රහම් දැඩි සිත් වේදනාවට පත් විය. එහෙත් දෙවියන් වහන්සේ ආබ්‍රහම්ට කතා කොට, “නුඹ භාගර් හා ඉෂ්මායෙල් නිසා කණගාටු නොවන්න. සාරා නුඹට කී සියල්ලට ම සවන් දෙන්න. ඒ මන්ද නුඹේ පෙළපත ඇති වන්නේ ඊසාක් මගින් ය. භාගර් ගේ පුත්‍රයා ද නුඹට දාව උපන් බැවින් ඔහුට ද මම පෙළපතක් දෙන්නෙමි”යි වදාළ සේක.

පසුදින උදේ පාන්දරින් ආබ්‍රහම් නැගිට රොට් ද වතුර බෝතලයක් ද ගෙන භාගර්ට දී, දරුවා ඇගේ කර් තබා ඇ යන්නට හැරියේය. ඇ නික්ම ගොස් බෙයර්ෂෙබා නම් පාඨකරයේ මංමුලා වී ඇවිද්දා ය. බෝතලයේ වතුර ඉවර වූ පසු ඇ පඳුරක් යට දරුවා තබා හි සැරයක් පමණ දුර

ගොස් වාඩි වූවා ය. “දරුවා මැරෙනවා මා බලා ඉන්නේ කොහොමදැ”යි කියමින් ඇ ගොස් ඇතින් හිඳ ගන්නාය. දරුවා ද කෑ ගසමින් හැඬුවේ ය.

දරුවාගේ හඬ දෙවියන් වහන්සේට ඇසිණි. උන් වහන්සේගේ දූතයා ස්වර්ගයේ සිට භාග්‍රට කතා කොට, “ඔබ කරදර වී ඉන්නේ කුමක් නිසා ද? බිය නොවන්න. දරුවාගේ හැඬීම දෙවියන් වහන්සේට ඇසී ඇත. නැගිටින්න, දරුවා ඔසවා අතට ගන්න. මම ඔහුගෙන් විශාල පෙළපතක් ඇති කරමි”යි කීවේය. දෙවියන් වහන්සේ ඇගේ නෙත් පැහැදූ විට ඇ වතුර ඇති ලිඳක් දුටුවාය. ඇ ද ගොස් භාජනය පුරවා දරුවාට බීමට උත්තරාය. දෙවියන් වහන්සේ ද ඒ දරුවා සමඟ වූ සේක. ඔහු වැඩි පාළකරයේ පදිංචි වී දුනුවායෙක් විය.

දේව වාක්‍යය එසේය.

පිළිතුරු ගීය

ගීතාවලිය

50: 16-23

පිළිතුර: සම්ඳුන්, අපගේ කන්තලව්වට සවන් දුන මැනව.

ගීය:

හිමිතුමන්ට කන්තලව් කල එක් අසරණයෙක් විය.

එතුමාණෝ ඔහුගේ බස් අසා, සියලු දුක් ගැහැටවලින් ඔහු මිද සේක.

හිමිතුමන්ගේ දුකයා දේව බය ඇති අය වටකර, කඳවුරු බැඳ ඔවුන් මුදා හරියි.

එතුමන්ගේ සැඳහැවතුනි, එතුමන්ට ගරු බිය දක්වන්න. මන්ද, දේව ගරු බිය ඇති අයට අග හිගයක් නැත.

ධනපතිහු පවා කැම නැතිව සාගින්නෙන් පෙළෙති. එහෙත් හිමිතුමන් සරණ යන අයට යහපත් දෙයින් කිසි අඩුවක් නැත.

දරුවෙහි, මට සවන් දෙන්න. සම්ඳුන්ට ගරු කිරීමට මම ඔබට උගන්වන්නෙමි. සැප ජීවිතය භුක්ති විඳීමට යම් කෙනෙක් කැමැති ද? දිසායු වලදා සුව සම්පත් රස විඳීමට කැමැති ද?

සාධුකාරය (දෙවසරේම)

ආලේඛයා! ආලේඛයා!

මාර්ගය ද සත්‍යය ද ජීවනය ද මම වෙමි. මා මගින් මිස කිසිවෙක්
පියාණන් වහන්සේ වෙත නොපැමිණෙන්නේ ය"යි
සම්දාණෝ වදාරන සේක.

ආලේඛයා!

නොහොත්

ආලේඛයා! ආලේඛයා!

දෙවියන් වහන්සේ මැවූ සත්ත්වයන් අතර අප මුදුන් මල්කඩ වීමේ
පෙර ලකුණු වශයෙන්
ස්වකීය අරමුණු අනුව උන්වහන්සේ සත්‍ය වචනයෙන් අප ජනිත කළ
සේක.

ආලේඛයා!

සුවිශේෂය

සුවිශේෂක මතෙවි තුමන් විසින් ලියන ලද දේව වාක්‍යය නම් මෙසේය.

මතෙවි 8: 28-34

“නියමිත මොහොතට පලමුවෙන් අපට වද දෙන පිණිස මෙහි ආ සේක් ද?”

ජේසුස් වහන්සේ මුහුදෙන් එගොඩව, ගදරින් රටට පැමිණි කල, යක්ෂාවේශ වූ දෙදෙනෙක් සොහොන් ගෙවලින් නික්ම විත් උන්වහන්සේට මුණ ගැසුණාහ. ඔවුන් ඉතා දරුණු වූයෙන් ඒ පාරෙන් කිසිවෙකුට යන්න නොහැකි විය.

ඔවුහු මොර ගසමින්, “දෙවියන්වහන්සේගේ පුත්‍රය, ඔබ හා අප අතර මොන ගණුදෙනුවක් ද? නියමිත මොහොතට පලමුවෙන් අපට වද දෙන පිණිස මෙහි ආ සේක් දැ”යි කීහ.

ඇතින් මහා උරු රුලක් ගොදුරු කමින් සිටියහ. යක්ෂයෝ කතා කරමින්, “ඔබ අප දුරු කරන සේක් නම්, උරු රුලට වැහෙන්නට අප හැරිය මැනවැ”යි උන්වහන්සේගෙන් අයැද සිටියහ. “පලයව්” කියා උන්වහන්සේ ඔවුන්ට අණ කල සේක. එවිට යක්ෂයෝ පිටවී ගොස් උරන්ට වැහුණෝ ය. ඒ මුළු රුල ප්‍රපාතයෙන් පහල මුහුදට දිව ගොස් ජලයේ ගිලී මළෝ ය. උරු ගොවුවෝ පලා ගොස් නුවරට පැමිණ ඒ සියල්ල ද යක්ෂාවේශ වූවන්ට සිඳු වූ දේ ද පැවසූහ. එකල ඒ මුළු නුවර වැසියෝ ජේසුස් වහන්සේ හමුවීමට අවුත්, උන්වහන්සේ දැක තමන්ගේ පලාතෙන් පිටවී යන ලෙස උන්වහන්සේගෙන් බැගැපත්ව ඉල්ලා සිටියහ.

සුවිශේෂ වාක්‍යය එසේය.